

رابطه هوش معنوی، خودتنظیمی و مهارت حل مساله با پیشرفت تحصیلی دانش آموزان ابتدایی شهرستان صومعه سرا

سید سعید موسوی زاده *، 219،

1397-04-27

چکیده هدف کلی پژوهش حاضر بررسی رابطه بین هوش معنوی، خودتنظیمی و مهارت حل مساله با پیشرفت تحصیلی دانش آموزان ابتدایی شهرستان صومعه سرا می باشد. پژوهش توصیفی-مقطعی از نوع همبستگی می باشد. جامعه آماری شامل کلیه دانش آموزان ابتدایی شهرستان صومعه سرا در سال تحصیلی 1397 بودند. از چهار مدرسه نمونه‌ای به حجم 180 نفر از دانش آموزان بر اساس جدول کرجسی و مورگان (1970) به روش نمونه‌گیری تصادفی ساده انتخاب شدند. به منظور جمع‌آوری داده‌ها از پرسشنامه پرسشنامه هوش معنوی کینگ (2008)، پرسشنامه خودتنظیمی بوفارد (1995) و پرسشنامه مهارت حل مسئله هینر (1982) استفاده شد و نمرات حاصل از پرسشنامه ها با استفاده از نرم افزار SPSS بررسی گردید. نتایج تحلیل همبستگی نشان داد که بین مولفه های هوش معنوی با پیشرفت تحصیلی رابطه مثبت و معناداری وجود دارد ($P < 0.01$). بین خودتنظیمی و پیشرفت تحصیلی رابطه معنادار بود ($p < 0.01$). بین مهارت حل مساله و مولفه های آن (جز کنترل هیجان) رابطه معنادار بود ($p < 0.01$). همچنین نتایج تحلیل رگرسیون نشان داد که دو متغیر اعتماد در حل مساله و استقبال یا اجتناب از فعالیتهای حل مساله توان پیش بینی پیشرفت تحصیلی را دارند و دو متغیر 90 درصد تغییرات پیشرفت تحصیلی را پیش بینی می کنند. با توجه به متغیرهای روانشناختی همچون نقش ساختار خانواده و هوش معنوی در تبیین مهارت حل مساله و خودتنظیمی تحصیلی آنان، لازم است که در برنامه های آموزشی و پرورشی به افزایش این مهارتها توجه بیشتری شود. کلیدواژگان: هوش معنوی، خودتنظیمی، مهارت حل مساله، پیشرفت تحصیلی.

کلمات کلیدی : کلیدواژگان: هوش معنوی، خودتنظیمی، مهارت حل مساله، پیشرفت تحصیلی.

[Islamic Azad University, Rasht Branch - Thesis Database](#)

[دانشگاه آزاد اسلامی واحد رشت - سامانه بانک اطلاعات پایان نامه ها](#)